

11/12/2008

“... Nhân quyền mà cũng có thế này, thế khác hay màu này, màu nọ thì đâu phải là quyền của con người? Chẳng có người nào nhìn nhân quyền ra như màu sắc như thế ...”

Quyền dân không bằng quyền đồng

Kể hoạch định cao đồng Cộng sản Việt Nam có nhiệm vụ thành tích báo về quyền con người đã báo các cơ quan tùy nghi truy cập của đồng về ch áo cho người xem lòng ngay trong ngày Việt Nam kỷ niệm 60 năm Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền của Liên Hiệp Quốc (10-12-1948 – 10-12-2008).

Báo điển tịch của Chính phủ viết: “Trong 60 năm qua, Việt Nam luôn tôn trọng, thúc đẩy, báo về các quyền và tự do của báo của con người theo nguyên tắc của Hiến chương Liên Hiệp Quốc và các chu trình quốc tế về quyền con người mà Việt Nam đã tham gia... Sau khi trở thành thành viên các công ước nhân quyền đầu tiên từ năm 1981, Việt Nam tiếp tục hoàn chỉnh hệ thống pháp luật, tăng cường thể chế hóa quyền con người phù hợp với điều kiện trong nước và tiêu chuẩn về quyền con người được cộng đồng thế giới thừa nhận”.

Tờ Nhân Dân, cơ quan ngôn luận của đồng khỏe: “Sau hơn 30 năm đấu tranh để giành lấy cho quyền dân tộc, từ năm 1977, Việt Nam trở thành thành viên của Liên hiệp quốc, và cũng từ đó, Việt Nam đã tham gia nhiều hơn vào sinh hoạt của cộng đồng thế giới, trong đó có việc tham gia vào các công ước quốc tế về nhân quyền, và tích cực đóng góp vào các hoạt động báo về nhân quyền trên phạm vi thế giới. Nhân 60 năm Tuyên ngôn thế giới về nhân quyền, chúng ta hãy nhìn lại các giá trị cao quý về quyền con người, hãy học các hoạt động mang lấy nhân quyền làm mục đích gia, phê phán bất kỳ hành động nào xâm phạm tới quyền con người. Đồng thời chúng ta quyết tâm phấn đấu mang lại cho nhân dân một xã hội công bằng, dân chủ, văn minh” trở thành một hi vọng trên Tờ quốc của chúng ta”.

Trúc Thanh viết trên báo điển tịch của Trung ương Đồng: “Con người được coi là nhân tố tạo đồng xã hội: “Dân giàu, nước mạnh, công bằng, dân chủ và văn minh”. Nhà nước thực thi pháp luật, công dân thực hiện tất cả quyền của mình theo Hiến pháp và pháp luật, đem báo hoạt động thế

nhân quy, n c̣a ṭt c̣ ṃi ng̣i... Có tḥ kḥ ng đ̣ nh ḥ tḥ ng pháp lụ t Vị t Nam ṿ c̣ ḅ n đã đáp̣ ng đ̣ c yêu c̣ u đ̣ t ra cho vị c thúc đ̣ y, ḅ o ṿ và phát trị n quỵ n con ng̣ i, quỵ n công dân”.

Ba hìnḥ nḥ tiêu bị u này có nói đ̣ c gì ṿ quỵ n con ng̣ i ? Vị t Nam ngày nay ?

Tṛ c ḥ t, khi nói cḥ có “quỵ n con ng̣ i” khi nḥ ng quỵ n này “phù ḥ p ṿ i đ̣ u kị n trong ṇ c” không có gì là ḅ t ḥ p lý ṇ u ṭ c̣ ṃi ng̣ i dân, ḳ c̣ nḥ ng ng̣ i có cḥ c, có quỵ n và ṭ trên xụ ng đ̣ i đ̣ u đ̣ c ḥ ng nḥ nhau và cùng chia ṣ trách nhị m gị ng nhau theo hoàn c̣ nh c̣ a đ̣ t ṇ c.

Nḥ ng Vị t Nam, trong cḥ đ̣ c̣ ng ṣ n đ̣ c tài đ̣ ng tṛ nḥ hị n nay thì “đ̣ u kị n” đ̣ c ḥ ng “quỵ n con ng̣ i” ḷ i do đ̣ ng quỵ t đ̣ nh và nhà ṇ c qụ n lý ḅ ng quỵ t đ̣ nh hành chính theo nḥ ng đ̣ u kị n có ḷ i cho đ̣ ng c̣ m quỵ n và nḥ ng ng̣ i đ̣ c lòng chính quỵ n.

Ṭ đ̣ nḥ quỵ n ṭ do tín ng̣ ng, tôn giáo và ṭ do báo chí đ̣ u có ghi trong Hị n pháp và Lụ t pháp là quỵ n c̣ a ṃi công dân, nḥ ng nhà ṇ c cḥ cho các ṭ cḥ c tôn giáo đ̣ c phép họ t đ̣ ng ṇ u nḥ ng ng̣ i c̣ m đ̣ u các tôn giáo này cḥ u làm theo đ̣ u kị n c̣ a nhà ṇ c.

Còn ṿ họ t đ̣ ng báo chí thì nhà ṇ c không cho ṭ nhân ra báo. Cḥ có Đ̣ ng, Nhà ṇ c và các ṭ cḥ c chính tṛ , xã ḥ i c̣ a đ̣ ng ṃi đ̣ c quỵ n ra báo. Các đài phát thanh và truỵ n hình cũng do nhà ṇ c làm cḥ . Và nḥ ng ng̣ i làm báo, dù là đ̣ ng viên hay không, đ̣ u pḥ i pḥ c ṿ và tuyên truỵ n cho đ̣ ng và chính sách c̣ a nhà ṇ c.

Do đó khi Vị t Nam nói nḥ ng quỵ n mà ng̣ i dân trong ṇ c đang đ̣ c ḥ ng cũng phù ḥ p ṿ i nḥ ng “tiêu chụ n ṿ quỵ n con ng̣ i đ̣ c c̣ ng đ̣ ng tḥ gị i tḥ a nḥ n” là nói gian. Không có “c̣ ng đ̣ ng tḥ gị i” nào ḷ i tḥ a nḥ n nḥ ng tḥ quỵ n gị ṿ , quỵ n bánh ṿ nḥ tḥ .

Tḥ hai, vị c ṭ Nhân Dân nói Vị t Nam ṭ ng tham gia các họ t đ̣ ng ḅ o ṿ nhân quỵ n ṿ i c̣ ng đ̣ ng tḥ gị i hay đã “ṭ ng ḥ các họ t đ̣ ng mang ḷ i nhân quỵ n ṃi qụ c gia, phê phán ḅ t ḳ hành đ̣ ng nào xâm ḥ i ṭ i quỵ n con ng̣ i” là nḥ ng hành đ̣ ng ngọ i giao pḥ

trở ng đ y k ch tính di n ra t i các di n đàn qu c t .

B i vì t khi Chính ph C ng s n Vi t Nam tr thành thành viên các công c nhân quy n t năm 1981, ch a có năm nào Vi t Nam thoát kh i b c ng đ ng th gi i, đ c bi t các T ch c Nhân quy n, T do Tôn giáo, Li n hi p Châu Âu, Qu c h i Hoa K , ch trích đã vi ph m các Công c này.

Còn l p lu n c a cán b Tuyên Giáo, Trúc Thanh, cho r ng “h th ng pháp lu t Vi t Nam v c b n đã đáp ng đ c yêu c u đ t ra cho vi c thúc đ y, b o v và phát tri n quy n con ng i, quy n công dân” là nói d i môi, ch l t l tại nh ng công dân đ ng viên và nh ng ng i trong các t ch c theo đ ng trong M t tr n T qu c.

Quy n công dân c a ng i Vi t Nam đã b đ ng t c b t khi h lên 18 tu i. Các quy n b u ng i đ i di n cho mình đ u hành vi c n c cho đ n quy n t quy t đ nh th ch chính tr cho mình cũng do đ ng quy t đ nh theo theo đ u ki n “đ ng c dân b u” thì ng i dân có quy n gì trong ch đ đ c tài hi n nay?

Bài ca nhân quy n

Do đó mà ta không l y làm l khi ph i đ c nhan nh n đó đây, trong ngày k ni m 60 năm Tuyên ngôn Qu c t Nhân quy n, nhi u “bài ca” Tuyên ngôn nhân quy n “m t chi u” c a đ ng CSVN nh đã vi t trong “Ch th 12/TW c a Ban Bí th Trung ng Đ ng C ng s n Vi t Nam khóa VII ngày 12/7/1992”.

Vấn ki n c b n này đ nh nghĩa v nhân quy n theo quan ni m c a CSVN nh sau: “Quy n con ng i là giá tr chung c a nhân lo i; khái ni m quy n con ng i có tính giai c p sâu s c; gi i phóng con ng i g n li n v i gi i phóng dân t c, giai c p, xã h i; l i ích cá nhân, l i ích t p th và l i ích toàn xã h i g n k t ch t ch v i nhau; quy n dân ch , t do c a m i cá nhân không tách r i nghĩa v và trách nhi m công dân; quy n con ng i g n v i quy n dân t c c b n và thu c ph m vi ch quy n qu c gia; và quy n con ng i luôn g n v i l ch s , truy n th ng và ph thu c vào trình đ phát tri n kinh t xã h i c a đ t n c”. (Báo đ i n t Đ CSVN, 10-12-08)

Từ lập luận phản dân chủ này, Hoàng Giang còn không biết ngừng khi viết trên báo điện tử Chính phủ (10-12-2008): “Thức thì nhân quyền phải gắn liền với bảo vệ nền tảng dân tộc, chủ quyền và an ninh quốc gia. Đồng ý, Nhà nước kiên quyết chống lại luận điệu thù địch coi nhân quyền cao hơn chủ quyền; nhân quyền không biên giới quốc gia; quá nhấn mạnh tính phổ biến của nhân quyền mà coi nhẹ các yếu tố có tính đặc thù về lịch sử, văn hóa, dân trí, trình độ phát triển kinh tế, xã hội hay coi tự do, lợi ích cá nhân cao hơn lợi ích cộng đồng, quốc gia, dân tộc..., đi đến sao chép một cách máy móc mô hình dân chủ, nhân quyền của nước này áp đặt cho nước khác, chia rẽ khối đại đoàn kết toàn dân tộc, gây mất ổn định bên trong”.

Vậy thế nào là “nhân quyền” không chia rẽ dân tộc, không gây mất ổn định bên trong? Nhân quyền mà cũng có thế này, thế khác hay màu này, màu nọ thì đâu phải là quyền của con người? Chẳng có người Công giáo nào nhìn nhân quyền ra như màu sắc như thế.

Đào Duy Quát, chuyên gia cao cấp Ban Tuyên giáo Trung ương, Tổng Biên tập báo điện tử ĐCS Việt Nam cũng có “tất nước theo mả”: “Hiện nay đâu đó có một số tổ chức cá nhân phê phán chúng ta vì phạm dân chủ nhân quyền. Với bản và thế giới các loại ý kiến đó là xuyên tạc, vu cáo, với ý đồ can thiệp vào nội bộ của ta, phá hoại sự ổn định công tác của nước ta. Với vấn đề này chúng ta cần kiên định quan điểm: quyền con người là giá trị chung của nhân loại. Quyền con người trong thời đại ngày nay phải gắn với đặc lập dân tộc, chủ quyền quốc gia. Bảo đảm quyền con người cho dân tộc ta phải dựa trên bản chất của chế độ xã hội, đặc thù về công sản và văn hóa của dân tộc. Chúng ta không chấp nhận sự áp đặt mô hình dân chủ nhân quyền của nước ngoài cho Việt Nam”. (Báo điện tử Trung ương đồng, 10-12-2008)

Ông Quát viết tiếp: “Nhưng khác biệt nào đó về quyền con người giữa các quốc gia dân tộc chỉ có thể được giải quyết trên nguyên tắc đối thoại, bình đẳng, tôn trọng chủ quyền quốc gia, không can thiệp vào công việc nội bộ của nhau. Chúng ta đã thực hiện đối thoại nhân quyền với EU, Mỹ, Australia... Đối với chúng ta quyền con người, cũng như quyền công dân, quyền phải đối đôi với nghĩa vụ. Không thể hiểu nhân quyền chỉ có quyền tự do mà không có trách nhiệm và nghĩa vụ”.

Các tổ chức nhân quyền trên thế giới, Quốc hội Hoa Kỳ, Bộ Ngoại giao Mỹ và Liên hiệp Châu Âu đã mất khá nhiều thời gian đối thoại với Nhà nước Việt Nam về những vi phạm nhân quyền và hơn chục các quyền tự do ở Việt Nam, nhưng phía Việt Nam vẫn trở như gò đá.

Phía các viên chức Việt Nam đã chứng minh họ bắt đầu ngừng mãi khi phải đương đầu với các vấn đề nhân quyền và các quyền tự do nên không ai ngạc nhiên khi thế giới trong ngày kỷ niệm 60

năm Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền, luật nßu chßng quan đßm nhßn quyßn “không theo ý cßa đßng CSVN” đã đßng loßt bùng lên trong các cß quan báo chí cßa Ban Tuyên giáo.

Trúc Thanh là mßt trong sß cán bß tuyên truyßn làm nhißm vß chßng chß này: “Trong tình hình hißn nay gißi quyßt các vßn đß bßc xúc cßa xã hßi cßn cßnh gißc vßi nhßng lußt nßu sai trái, thù đßch coi nhßn quyßn cao hßn chß quyßn, nhßn quyßn không biên gißi qußc gia, quá nhßn mßnh tính phß bißn cßa nhßn quyßn mà coi nhß các yßu tß có tính đßc thù vß lßch sß, văn hóa, dân trí, trình đß phát trißn kinh tß-xã hßi hay coi tß do, lßi ích cá nhßn cao hßn lßi ích cßng đßng qußc gia dân tßc đß đßn sao chép mßt cách máy móc mô hình dân chß, nhßn quyßn cßa nßu cß này áp đßt cho nßu cß khác hay lßi đßng nhßn quyßn đß can thißp vào công vißc nßi bß qußc gia, chia rß khßi đßi đoàn kßt dân tßc, gây mßt tß đßnh chính trß, xã hßi...”

Nhßng không chß vißt trß trßn nhß thß, Trúc Thanh còn khoe nhißu “thành tích” không có thßc cßa đßng CSVN: “Đßi hßi VI cßa Đßng Cßng sßn Vißt Nam trong đßng lßi đßi mßi đã khßng đßnh lßy dân làm gßc, thßc hißn công khai dân chß. Năm 1998, Đßng Cßng sßn Vißt Nam đã đß ra “Quy chß dân chß cß sß” mà nßi dung cß bßn là: “Dân bißt, dân bàn, dân làm, dân kißm tra”. Hßi nghß lßn thß ba (khóa X) cßa Trung ßng Đßng đã chß trßng mß rßng công khai, nghißn cßuban hành lußt vß quyßn đßc thông tin cßa công dân. Lußt Báo chí nßu cß Cßng hoà xã hßi chß nghĩa Vißt Nam quy đßnh: “Nhà nßu cß tßo đßi u kißn đß công dân thßc hißn quyßn tß do báo chí, tß do ngôn lußn trên báo chí”, “Báo chí không bß kißm duyßt”.Quyßn tß do tín ngßng, tôn giáo đßc đßm bßo, đßa trên quan đßm “Tín ngßng, tôn giáo là nhu cßu cßa mßt bß phßn nhßn dân, đang và sß tßn tßi, cùng dân tßc trong quá trình xây đßng chß nghĩa xã hßi”.

Ai cũng bißt nhßng đßi u đßc gßi là “Quy chß dân chß cß sß”, “Dân bißt, dân bàn, dân làm, dân kißm tra”, hay “tß do báo chí, tß do ngôn lußn trên báo chí” chßng qua chß là nhßng khßu hißu đß tuyên truyßn, chúng không có giá trß gßi trong đßi sßng hßng ngày cßa 83 trißu ngßoi dân Vißt Nam.

Chß bßng đó vßn đß thßi, không cßn phßi đßi ngßoi Cßng sßn vßch áo cho ngßoi xem lßng thß mßi ngßoi mßi bißt có dân chß, tß do và nhßn quyßn ß Vißt Nam hay không?